

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ

ИЗВАДКА
от Доклад за второ гласуване

Относно: Законопроект на Закона за данък върху добавената стойност, № 602-01-23,
внесен от Министерски съвет на 12.04.2006 г.

З А К О Н

За данък върху добавената стойност

ОТНОСНО: Текстове приети съгласно **чл. 71, ал. 1** от ПОДНС на пленарно заседание,
проведено на **05 юли 2006 г.**

Доставка на услуга

Чл. 9. (1) Доставка на услуга е всяко извършване на услуга.

(2) За доставка на услуга се счита и:

1. продажбата или прехвърлянето на права върху нематериално имущество;
2. поемането на задължение за въздържане или неупражняване на действия или права;
3. извършването на услуга в резултат на искане или акт от или от името на държавен или местен орган или на техните администрации или на основание на закон;
4. всеки физически и интелектуален труд, включително обработка в смисъл на производство, строеж или монтаж на материален актив със суровини и материали, дадени от възложителя в разпореждане на изпълнителя;
5. извършването на услуга от държател/ползвател за ремонт и/или подобрене на нает или предоставен за ползване актив.

(3) За възмездна доставка на услуга се счита и:

1. предоставянето на услуга за личните нужди на данъчно задълженото физическо лице, на собственика, на работниците и служителите или на трети лица, при извършването на която се използва стока, при производството, вноса или придобиването на която е приспаднал изцяло или частично данъчен кредит;
2. безвъзмездното предоставяне на услуга за лични нужди на данъчно задълженото физическо лице, на собственика, на работниците и служителите или на трети лица.

(4) Алинея 3 не се прилага:

1. при безвъзмездното предоставяне на транспортно обслужване от местоживеенето до местоработата и обратно от работодател на неговите работници и служители, включително на тези по договори за управление, когато е за целите на икономическата дейност на лицето;
2. при безвъзмездното извършване на услуга от държател/ползвател за ремонт на нает или предоставен за ползване актив в случаите, когато активът е бил нает или предоставен за ползване на държателя/ползвателя и фактически е ползван непрекъснато за срок не по-кратък от 3 години;
3. при безвъзмездното извършване на услуга от концесионер за подобрене на предоставен за ползване актив, когато това е условие и/или задължение по договора за концесия;
4. при безвъзмездно извършване на услуга с незначителна стойност с рекламна цел.

Липса на доставка на стоки или услуги

Чл. 10. (1) Не е доставка на стока или услуга доставката към преобретателя от преобразуващия се, от отчуждителя или от апортиращия в резултат на:

1. преобразуване на търговско дружество по реда на глава шестнадесета от Търговския закон;
2. прехвърляне на предприятие по реда на чл. 15 или 60 от Търговския закон;

3. извършване на непарична вноска в търговско дружество.

(2) В случаите по ал. 1 лицето, което получава стоките или услугите, става правоприменник и на всички права и задължения по този закон във връзка с тях, включително на правото на приспадане на данъчен кредит и на задълженията за извършване на корекция на ползвания данъчен кредит.

(3) Алинея 2 се прилага и в случаите, когато стоките или услугите са придобити по наследство или по завет от данъчно задължено по този закон лице.

Доставчик и получател

Чл. 11. (1) Доставчик по смисъла на този закон е лицето, което извършва доставката на стока или услуга.

(2) Получател по смисъла на този закон е лицето, което получава стоката или услугата.

Вътреобщностно придобиване

Чл. 13. (1) Вътреобщностно придобиване е придобиването на правото на собственост върху стока, както и фактическото получаване на стока в случаите по чл. 6, ал. 2, която се изпраща или транспортира до територията на страната от територията на друга държава членка, когато доставчикът е данъчно задължено лице, което е регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка.

(2) За вътреобщностно придобиване се смята и придобиването на ново превозно средство, което се изпраща или транспортира до територията на страната от територията на друга държава членка, независимо дали доставчикът е данъчно задължено лице за целите на ДДС в друга държава членка.

(3) За възмездно вътреобщностно придобиване се смята и получаването на стоки на територията на страната от данъчно задължено по този закон лице, които ще се използват за целите на неговата икономическа дейност, когато стоките са изпратени или транспортирани от или за негова сметка от територията на друга държава членка, в която лицето е регистрирано за целите на ДДС и където стоките са произведени, извлечени, обработени, закупени, придобити или внесени от него в рамките на неговата икономическа дейност.

(4) Не е вътреобщностно придобиване:

1. придобиването на стоки, за които доставчикът прилага специален ред на облагане за стоки втора употреба, произведения на изкуството, предмети за колекции и антикварни предмети, определен в законодателството на съответната държава членка;

2. придобиването на стоки, които се монтират или инсталират от или за сметка на доставчика;

3. придобиването на стоки по чл. 18;

4. придобиването на стоки по чл. 31, т. 1, 2 и 7 и чл. 34;

5. придобиването на природен газ чрез тръбопроводи за пренос или на електрическа енергия;

6. придобиването на стоки от регистрирано по този закон лице – придобиващ в тристранна операция, от посредник в тристранна операция;

7. придобиването на стоки, изпратени или транспортирани от територията на друга държава членка с цел извършване на дистанционни продажби с място на изпълнение на територията на страната, когато продажбите се извършват под идентификационния номер на доставчика по чл. 94, ал. 2;

8. получаването на стоки, изпратени или транспортирани от територията на друга държава членка до територията на страната с цел извършване на работа по тези стоки, която се осъществява на територията на страната, при условие че след извършване на работата стоките се връщат на изпращача на територията на другата държава членка;

9. получаването на стоки, изпратени или транспортирани от територията на друга държава членка до територията на страната с цел същите стоки да бъдат използвани за извършване на услуги на територията на страната, при условие че след извършване на услугите стоките се връщат на изпращача на територията на другата държава членка;

10. получаването на стоки, изпратени или транспортирани от територията на друга държава членка до територията на страната, при условие че:

а) вносът на същите стоки на територията на страната би попадал под разпоредбите за временен внос с пълно освобождаване от митни сборове;

б) стоките се връщат на изпращача на територията на друга държава членка не по-късно от 24 месеца от изпращането им.

(5) Когато условията по ал. 4, т. 8-10 отпадат, счита се, че към този момент е извършено възмездно вътреобщностно придобиване по ал. 3.

Дистанционна продажба на стоки

Чл. 14. (1) Дистанционна продажба е доставката на стоки, за която са налице едновременно следните условия:

1. стоките се изпращат или транспортират от или за сметка на доставчика от територията на държава членка, различна от тази, в която транспортът приключва;

2. доставчикът на стоките е регистриран за целите на ДДС в държава членка, различна от тази, в която транспортът приключва;

3. получател по доставката е лице, което не е задължено да начисли ДДС при вътреобщностно придобиване на стоката в държавата членка, където транспортът приключва;

4. стоките:

а) не са нови превозни средства, или

б) не се монтират и/или инсталират от или за сметка на доставчика, или

в) не са предмет на специален ред за облагане на маржа на цената за стоки втора употреба, произведения на изкуството, предмети за колекции и антикварни предмети.

(2) За целите на ал. 1, когато стоките, които се доставят, изпращат или транспортират от трета страна или територия и се внасят от доставчика в държава членка, различна от тази, в която транспортът до получателя приключва, приема се, че стоките са изпратени или транспортирани от държавата членка на вноса.

Тристранна операция

Чл. 15. Тристранна операция е доставката на стоки между три регистрирани за целите на ДДС лица в три различни държави членки А, Б и В, за които са налице едновременно следните условия:

1. регистрирано лице в държава членка А (прехвърлител) извършва доставка на стока на лице, регистрирано в държава членка Б (посредник), което след това извършва доставка на тази стока на лице, регистрирано в държава членка В (придобиваш);

2. стоките се транспортират директно от А до В;

3. посредникът не е регистриран за целите на ДДС в държавите членки А и В;

4. придобиващият начислява ДДС като получател по доставката.

Внос на стоки

Чл. 16. (1) Внос на стоки по смисъла на този закон е въвеждането на необщностни стоки на територията на страната.

(2) Внос на стоки е и поставянето на стоки под режим свободно обращение след режим пасивно усъвършенстване.

(3) Внос на стоки е и въвеждането на общностни стоки на територията на страната от трети страни или територии, които са част от митническата територия на Общността.

(4) Внос на стоки е и всяко друго събитие, в резултат на което възниква митническо задължение.

Част втора

Облагане на доставките

Глава първа

Място на изпълнение

Място на изпълнение при доставка на стока

Чл. 17. (1) Място на изпълнение при доставка на стока, която не се изпраща или превозва, е мястото, където стоката се намира при прехвърляне на собствеността или при фактическото предоставяне на стоката по чл. 6, ал. 2.

(2) Място на изпълнение при доставка на стока, която се изпраща или превозва от доставчика, получателя или от трето лице, е местонахождението на стоката към момента, в който се изпраща пратката или започва превозът ѝ към получателя.

(3) Място на изпълнение при доставка на стока от посредник в тристранна операция до придобиваш в тристранна операция е държавата членка, където е регистриран за целите на ДДС придобиващият в тристранната операция.

(4) Място на изпълнение при доставка на стока, която се монтира или инсталира от или за сметка на доставчика, е мястото, където се монтира или инсталира стоката.

Място на изпълнение при доставка на стоки, извършвана на борда на кораби, самолети и влакове

Чл. 18. (1) Мястото на изпълнение при доставка на стоки, извършвана на борда на кораби, самолети или влакове по време на превоза на пътници, е на територията на страната, когато:

1. превозът на пътниците започва на територията на страната и завършва на територията на друга държава членка без спиране на територията на трета страна или територия, или
2. превозът на пътниците започва на територията на страната и завършва на територията на трета страна или територия със спиране на територията на друга държава членка, или
3. превозът на пътниците започва от територията на трета страна или територия и завършва на територията на друга държава членка и първото спиране на територията на Общността е осъществено на територията на страната, или
4. превозът на пътниците се извършва между две точки на територията на страната.

(2) Мястото на изпълнение при доставка на стоки, извършвана на борда на кораби, самолети или влакове по време на превоза на пътници, се определя по реда на ал. 1, т. 2 и 3 само за частта от превоза на пътници, извършен между територията на страната и другите държави членки.

(3) Извън случаите по ал. 1 и 2 мястото на изпълнение при доставка на стоки, извършвана на борда на кораби, самолети или влакове по време на превоза на пътници, е извън територията на страната.

Място на изпълнение при доставка на природен газ и електрическа енергия

Чл. 19. Мястото на изпълнение при доставка на природен газ чрез тръбопроводи за пренос или на електрическа енергия е:

1. мястото, където се намира седалището или постоянният обект на получателя, а когато няма такова седалище или обект - постоянният адрес или обичайното пребиваване на получателя - търговец на природен газ или електрическа енергия;
2. мястото, където стоката ефективно се консумира - когато получател е лице, различно от лицето по т. 1;
3. мястото, където се намира седалището или постоянният обект на получателя по т. 2, а когато няма такова седалище или обект - постоянният адрес или обичайното пребиваване на получателя по т. 2, извършващ последваща доставка на цялата или на част от получената от него стока.

Място на доставка при дистанционна продажба

Чл. 20. (1) Мястото на доставка на стоки при условията на дистанционна продажба по чл. 14 е на територията на държавата членка, където транспортът приключва, когато са налице едновременно следните условия:

1. доставчикът е регистриран по този закон лице на основание, различно от това за регистрация за вътреобщностно придобиване;
2. извършените от лицето по т. 1 доставки при условията на дистанционна продажба за държава членка надвишават за текущата календарна година или са надвишили за предходната календарна година сумата, определена в законодателството на тази държава членка.

(2) Мястото на изпълнение на доставка при условията на дистанционна продажба е на територията на страната, когато са налице едновременно следните условия:

1. доставчикът е регистриран за целите на ДДС лице в друга държава членка;
2. извършените доставки при условията на дистанционна продажба за територията на страната надвишават за текущата календарна година или са надвишили за предходната календарна година сумата 70 000 лв.

(3) В сумата по ал. 2, т. 2 не се включва ДДС, дължим в държавата членка, където е регистриран за целите на ДДС доставчикът, както и доставките на акцизни стоки.

(4) Независимо от ал. 1 и 2, когато предмет на доставката са акцизни стоки за лична консумация на физическо лице, което не е едноличен търговец, мястото на изпълнение на доставката при условията на дистанционна продажба е мястото, където пристигат стоките или приключва транспортът.

(5) Когато не са налице условията на ал. 1, т. 2, мястото на изпълнение е на територията на страната, с изключение на случаите, когато доставчикът е уведомил териториалната дирекция по месторегистрация, че желае мястото на изпълнение да е на територията на друга държава членка, където приключва транспортът, и е регистриран за целите на ДДС в тази друга държава членка.

(6) Независимо от ал. 2, мястото на изпълнение на доставката е на територията на страната, когато доставчикът е регистриран по този закон на основание чл. 100, ал. 3.

Място на изпълнение при доставка на услуга

Чл. 21. (1) Мястото на изпълнение при доставка на услуга е мястото, където доставчикът е установил своята икономическа дейност или има постоянен обект, от който се извършва доставката, а в случаите, когато няма такова място или обект – мястото на неговото постоянно или обичайно пребиваване.

(2) Независимо от ал. 1, мястото на изпълнение при доставка на услуга е:

1. мястото, където се намира недвижимият имот, когато услугата е свързана с недвижим имот, включително при:

а) експертни услуги или услуги на посредници, свързани с недвижимия имот;

б) услуги по подготовка и координация на строителните работи, свързани с недвижимия имот, като архитектурни, инженерни, надзорни и др.;

2. мястото, където се извършва транспортната услуга от гледна точка на реализирания пробег.

3. мястото, където фактически се извършва услугата, при:

а) услуги, свързани с културни, артистични, спортни, научни, образователни, развлекателни или подобни мероприятия, включително дейността по организирането им;

б) услуги, свързани с транспортна обработка на стоки;

в) оценка, експертиза или работа по движима вещ.

(3) Независимо от ал. 1, мястото на изпълнение при доставка на услуга е мястото, където се намира седалището или постоянният обект на получателя, откъдето той извършва своята икономическа дейност, а когато няма такова седалище или обект - мястото на постоянния му адрес или обичайното му пребиваване, ако са налице едновременно следните условия:

1. получателят е лице, установено извън Общността, или данъчно задължено лице, установено в държава членка, различна от държавата членка, където е установен доставчикът;

2. доставяните услуги са:

а) предоставяне или прехвърляне на права върху лицензия, патент, авторско право, търговска марка, ноу-хау или друго подобно право на индустриалната или интелектуалната собственост, както и прехвърляне на права върху програмен продукт, различен от стандартен софтуер;

б) рекламни услуги;

в) услуги, извършвани от консултанти, инженери, счетоводители, юристи и други подобни услуги, включително услугите по преработка на софтуер;

г) обработка на данни или предоставяне на информация;

д) банкови, финансови, осигурителни, застрахователни и презастрахователни услуги, с изключение на отдаването под наем на сейфове;

е) осигуряване на персонал;

ж) отдаване под наем на движими вещи с изключение на всички форми на превозни средства;

з) далекосъобщителни услуги;

и) услуги по разпространение на радио и телевизия;

к) услуги, извършвани по електронен път;

л) услуги по осигуряване на достъп, транспорт или пренос по разпределителни системи на природен газ или на електрическа енергия и доставката на други услуги, пряко свързани с тях;

м) поемане на задължение за въздържане или неупражняване на действия или права по букви "а" – "л";

н) посреднически услуги, извършени от лице, действащо от името и за сметка на друго лице, във връзка с услугите по букви "а" – "м".

(4) Независимо от ал. 1 и 3, мястото на изпълнение при доставка на далекосъобщителни услуги и услуги по разпространение на радио и телевизия е на територията на страната, когато са налице едновременно следните условия:

1. получател по тези доставки е данъчно незадължено лице, което е установено, има постоянен адрес или обичайно пребиваване на територията на страната;

2. доставчик е лице със седалище или постоянен обект, откъдето той извършва своята икономическа дейност, а когато няма такова седалище или обект - мястото на постоянния му адрес или обичайното му пребиваване са извън Общността;

3. услугата се използва ефективно на територията на страната.

(5) Независимо от ал. 1 и 3, мястото на изпълнение на доставка на услуги, извършвани по електронен път, е на територията на страната, когато са налице едновременно следните условия:

1. получател по тези доставки е данъчно незадължено лице, което е установено, има постоянен адрес или обичайно пребивава на територията на страната;

2. доставчик е лице, чиито седалище или постоянен обект, а когато няма такова седалище или обект - мястото на постоянния му адрес или обичайното му пребиваване са извън територията на Общността.

Място на изпълнение при доставка на услуга по транспорт на стоки в рамките на Общността

Чл. 22. (1) Независимо от чл. 21, мястото на изпълнение при доставка на услуга по транспорт на стоки е на територията на страната, когато транспортът на стоките започва на територията на страната и завършва на територията на друга държава членка.

(2) Независимо от ал. 1, когато получател по доставката по ал. 1 е лице, регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка, мястото на изпълнение на доставката е територията на държавата членка, издала идентификационния номер по ДДС на получателя, под който му е оказана услугата.

Място на изпълнение при услуга, съпътстваща доставката на услуга по транспорт на стоки в рамките на Общността

Чл. 23. (1) Независимо от чл. 21, мястото на изпълнение при доставка на услуга, свързана с транспортна обработка на стоки, съпътстващи доставката по чл. 22, е на територията на държавата членка, издала идентификационния номер по ДДС на получателя, под който му е оказана услугата.

(2) Независимо от чл. 21, мястото на изпълнение при доставка на услуга, оказвана от агент, брокер и друг посредник, действащи от името и за сметка на друго лице, във връзка с доставката на услуга по чл. 22, е на територията на страната, когато транспортът на стоките започва на територията на страната и завършва на територията на друга държава членка.

(3) Независимо от ал. 2, когато получател по доставката по ал. 2 е лице, регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка, мястото на изпълнение на доставката е територията на държавата членка, издала идентификационния номер по ДДС на получателя, под който му е оказана услугата.

(4) Независимо от чл. 21, мястото на изпълнение при доставка на услуга, оказвана от посредник, действащ от името и за сметка на друго лице, във връзка с предоставянето на услуга по транспортна обработка на стоки по ал. 1, е мястото, където фактически е извършена транспортната обработка на стоките.

(5) Независимо от ал. 4, когато получател по доставката по ал. 4 е лице, регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка, мястото на изпълнение на доставката е територията на държавата членка, издала идентификационния номер по ДДС на получателя, под който му е оказана услугата.

Място на изпълнение при доставка на услуга с получател, установен на територията на друга държава членка

Чл. 24. (1) Независимо от чл. 21, мястото на изпълнение при доставка на услуга, оказвана от посредник, действащ от името и за сметка на друго лице, когато тази услуга е свързана с доставка на услуги, различни от тези по чл. 21, ал. 3, чл. 22 и 23, е мястото на изпълнение на доставката, във връзка с която е оказано посредничеството.

(2) Независимо от ал. 1, когато получател по доставката е лице, регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка, мястото на изпълнение на доставката е територията на държавата членка, издала идентификационния номер по ДДС на получателя, под който му е оказана услугата.

(3) Независимо от чл. 21, мястото на изпълнение при доставка на услуга по оценка или работа върху движими вещи е на територията на държавата членка, издала идентификационния номер по ДДС на получателя, под който му е оказана услугата, когато са налице следните условия:

1. получател по доставката е лице, регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка;

2. стоките са изпратени или транспортирани от територията на страната извън територията ѝ.

(4) Документите, удостоверяващи обстоятелствата по ал. 3, т. 2, се определят с правилника за прилагане на закона.

(5) Ако доставчикът на услугата по ал. 3 не се снабди с документи, удостоверяващи обстоятелствата по ал. 3, т. 2, до изтичането на календарния месец, следващ календарния месец, през който е възникнало данъчното събитие за доставката, мястото на изпълнение на доставката се определя

по реда на чл. 21. В този случай доставчикът коригира резултата от прилагането на ал. 3 по ред, определен в правилника за прилагане на закона.

Глава втора

Данъчно събитие и данъчна основа

Възникване на данъчно събитие и изискуемост на данъка

Чл. 25. (1) Данъчно събитие по смисъла на този закон е доставката на стоки или услуги, извършена от данъчно задължени по този закон лица, вътреобщностното придобиване, както и вносът на стоки по смисъла на чл. 16.

(2) Данъчното събитие възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена.

(3) Независимо от ал. 2, данъчното събитие възниква:

1. на датата на фактическото предоставяне на стоката по чл. 6, ал. 2;
2. на датата на отделянето или предоставянето на стоката по чл. 6, ал. 3;
3. на датата на започването на транспорта по чл. 7, ал. 4;
4. на датата, на която доставчикът получи плащането - при продажба на стоки чрез поръчка по пощата;
5. на датата на изваждането на монетите или жетоните - при извършване на доставки чрез автомати за продажба или други подобни уреди, задействащи се с монети, жетони или други подобни;
6. на датата на фактическото връщане на актива с ремонта и/или подобрението при прекратяване на договора или преустановяване ползването на актива – в случаите на извършване на безвъзмездна услуга от държател/ползвател за ремонт и/или подобрение върху нает или предоставен за ползване актив, когато не са налице условията по чл. 9, ал. 4, т. 2 и 3.

(4) При доставка с периодично, поетапно или непрекъснато изпълнение, с изключение на доставките по чл. 6, ал. 2, всеки период или етап, за който е уговорено плащане, се смята за отделна доставка и данъчното събитие за нея възниква на датата, на която този период или етап е изтекъл.

(5) На датата на възникване на данъчното събитие по ал. 2, 3 и 4:

1. данъкът по този закон става изискуем за облагаемите доставки и възниква задължение за регистрираното лице да го начисли, или
2. възниква основание за освобождаване от начисляване на данък за освободените доставки и доставките с място на изпълнение извън територията на страната.

(6) Когато преди да е възникнало данъчно събитие по ал. 2, 3 и 4 се извърши плащане по доставката, данъкът става изискуем при получаване на плащането, с изключение на получено плащане във връзка с вътреобщностна доставка.

(7) Когато нерегистрирано по този закон лице получи авансово плащане по облагаема доставка и фактически извърши тази доставка след датата на регистрацията си по този закон, счита се, че полученото авансово плащане съдържа данъка, който става изискуем на датата, на която става изискуем данъкът по доставката.

(8) Изключенията от ал. 1-7 са предвидени в този закон.

Данъчна основа при доставка на територията на страната

Чл. 26. (1) Данъчна основа по смисъла на този закон е стойността, върху която се начислява или не се начислява данъкът в зависимост от това дали доставката е облагаема или освободена.

(2) Данъчната основа се определя на базата на всичко, което включва възнаграждението, получено от или дължимо на доставчика във връзка с доставката, от получателя или от друго лице, определено в левове и стотинки, без данъка по този закон. Не се считат за възнаграждение по доставка всякакви плащания на лихви и неустойки, които имат обезщетителен характер.

(3) Данъчната основа по ал. 2 се увеличава със:

1. всички други данъци и такси, в т. ч. акциз, когато такива са дължими за доставката;
2. всички субсидии и финансираня, пряко свързани с доставката;
3. съпътстващите разходи, начислени от доставчика на получателя, като например комисиона, опаковане, транспорт, застраховка и др., пряко свързани с доставката;
4. стойността на обикновените или обичайните опаковъчни материали или контейнери, ако не подлежат на връщане или ако получателят не е данъчно задължено лице; ако тези опаковъчни

материали или контейнери бъдат върнати от получателя, данъчната основа се намалява със стойността им при връщането.

(4) В данъчната основа на доставката се счита включена:

1. стойността на услугата по последващо безвъзмездно гаранционно обслужване на стоките;
2. стойността, задържана от получателя като гаранция за добро изпълнение.

(5) Данъчната основа не включва:

1. сумата на търговската отстъпка или намаление, ако те се предоставят на получателя на датата на възникване на данъчното събитие; ако се предоставят на получателя след датата на възникване на данъчното събитие, данъчната основа се намалява при предоставянето им;

2. стойността на обикновените или обичайните опаковъчни материали или контейнери, ако получателят е данъчно задължено лице и тези материали или контейнери подлежат на връщане; ако те не бъдат върнати в 6-месечен срок от изпращането им, данъчната основа се увеличава със стойността им в края на този срок;

3. разходите на лизингодателя и лизингополучателя, свързани с ползването на стока при условията и в срока на договор за лизинг, като: разходи за имуществени застраховки, застраховки "Гражданска отговорност" и други подобни за целия или за част от срока на договора, разходи за имуществени данъци и такси, екотакси и разходи за регистрация;

4. сумите, платени на доставчика за покриване на разходите, направени от името и за сметка на получателя, когато тези суми са посочени изрично в счетоводството на доставчика; доставчикът трябва да разполага с доказателства за действителния размер на сумите и няма право на данъчен кредит по отношение на данъка, който може да е станал дължим при извършването на разходите.

(6) Когато стойностите, необходими за изчисляване на данъчната основа, са определени в чуждестранна валута, данъчната основа се определя на базата на левовата равностойност на тази валута по курса, обявен от Българската народна банка към датата, на която данъкът за доставката е станал изискуем.

(7) Когато възнаграждението е определено изцяло или частично в стоки или услуги (плащането се извършва изцяло или частично в стоки или услуги), данъчната основа на доставката е пазарната цена на предоставяната стока или услуга, изчислена към датата, на която данъкът е станал изискуем.

(8) Когато при договарянето не е посочено изрично, че данъкът се дължи отделно, приема се, че договорената цена включва данъчната основа и данъка.

Особени случаи при определяне на данъчната основа

Чл. 27. (1) Данъчната основа на доставката не може да е по-ниска от данъчната основа при придобиването на стоката или от себестойността ѝ, а в случаите, когато стоката е внесена - от данъчната основа при вноса, при:

1. доставка на стоки по чл. 6, ал. 3 и чл. 7, ал. 4;

2. доставка на земя, която е урегулиран поземлен имот по смисъла на Закона за устройство на територията, с изключение на прилежащ терен към сгради, които не са нови;

3. доставка на нови сгради или на части от тях и прилежащия им терен.

(2) Данъчната основа на доставка на услуги по чл. 9, ал. 3 е сумата на направените преки разходи, свързани с извършването ѝ.

(3) Данъчната основа е пазарната цена при следните доставки:

1. доставка между свързани лица;

2. доставка на стоки по чл. 111;

3. безвъзмездна доставка по чл. 9, ал. 2, т. 5.

Глава трета

Облагаеми доставки с нулева ставка на данъка

Доставка на стоки, изпращани или превозвани извън територията на Общността

Чл. 28. Облагаема доставка с нулева ставка е:

1. доставката на стоки, които се изпращат или превозват от място на територията на страната до трета страна или територия от или за сметка на доставчика;

2. доставката на стоки, които се изпращат или превозват от място на територията на страната до трета страна или територия от или за сметка на получателя, ако получателят е лице, което не е установено на територията на страната; тази разпоредба не се прилага, когато стоките са предназначени

за зареждане, оборудване и снабдяване на плавателни съдове и въздухоплавателни средства, които се използват за спортни и развлекателни цели или за лични нужди.

Международен транспорт на пътници

Чл. 29. (1) Облагаема доставка с нулева ставка е превозът на пътници, когато превозът се извършва:

1. от място на територията на страната до място извън територията на страната, или
2. от място извън страната до място на територията на страната, или
3. между две места на територията на страната, когато е част от превоз по т. 1 и 2.

(2) За превоз на пътници по ал. 1 се счита и превозът на стоки и моторни превозни средства, когато те са част от багажа на пътника.

Международен транспорт на стоки

Чл. 30. Облагаема доставка с нулева ставка е превозът на стоки, когато превозът се извършва:

1. от място на територията на страната до територията на трета страна или територия или до територията на островите, образуващи автономните области Азори и Мадейра, или
2. от територията на трета страна или територия или от територията на островите, образуващи автономните области Азори и Мадейра, до място на територията на страната, или
3. между две места на територията на страната, когато е част от превоз по т. 1 и 2.

Доставка, свързана с международен транспорт

Чл. 31. Облагаема доставка с нулева ставка е:

1. доставката на стоки за снабдяване на плавателни съдове, въздухоплавателни средства и подвижен железопътен състав, извършващи международен рейс, с резервни части, горива и смазочни материали, храна, напитки, вода и други провизии, предназначени за потребление на борда; това не се отнася за плавателни съдове и въздухоплавателни средства, които се използват за спортни и развлекателни цели или за лични нужди;

2. доставката на стоки за снабдяване с резервни части, горива и смазочни материали, храна, напитки, вода и други провизии, предназначени за потребление на борда на плавателни съдове:

а) използвани за извършване на търговски, промишлени или риболовни дейности извън морските пространства на Република България;

б) използвани за спасителни работи или помощ в морето;

в) с военно предназначение съгласно определението в подпозиция 89.01 на Общата митническа тарифа, напускащи страната с направление към чужди пристанища или пристани;

3. доставката на услуги по строителството, поддръжката, ремонта, модификацията, трансформацията, сглобяването, оборудването, съоръжаването, превоза и унищожаването на кораби и самолети, с изключение на тези по т. 2, буква "в"; това не се отнася за кораби и самолети, които се използват за спортни и развлекателни цели или за лични нужди;

4. отдаването под наем на плавателни съдове, въздухоплавателни средства и подвижен железопътен състав за извършване на международен транспорт;

5. обработката на плавателни съдове, включително услугите по глава девета от Кодекса на търговското корабоплаване, на въздухоплавателни средства и подвижен железопътен състав, които са в международен рейс, както и услуги по спасителни операции или помощ в морето;

6. доставката на услуги, свързани с транспортната обработка на стоки или пътници, превозвани с плавателен съд, въздухоплавателно средство или подвижен железопътен състав, които са в международен рейс;

7. доставката на плавателни съдове и въздухоплавателни средства, с изключение на тези за спортни и развлекателни цели или за лични нужди.

Доставка, свързана с международния стоков трафик

Чл. 32. (1) Облагаема доставка с нулева ставка е доставката на необщностни стоки с изключение на посочените в приложението към закона, за които са налице обстоятелствата по чл. 16, ал. 5.

(2) Облагаема доставка с нулева ставка е доставката на услуги, пряко свързана с доставката на стоки, облагаема с нулева ставка по ал. 1, с изключение на освободените по смисъла на закона.

Доставка по обработка на стоки

Чл. 33. Облагаема доставка с нулева ставка е извършването на услуги, представляващи работа по стоки, като обработка, преработка или поправка на стоки, когато са налице следните условия:

1. стоките са придобити или внесени за целите на извършване на такава работа на територията на Общността;
2. след извършване на работата стоките са изпратени или транспортирани до трета страна или територия от или за сметка на доставчика или получателя;
3. получателят на услугите не е установен на територията на страната.

Доставка на злато за централни банки

Чл. 34. Облагаема доставка с нулева ставка е доставката на злато, различно от инвестиционното злато по смисъла на закона, когато получател е Българската народна банка или централната банка на друга държава членка.

Доставка, свързана с безмитна търговия

Чл. 35. Облагаема доставка с нулева ставка е продажбата на стоки в обектите за безмитна търговия.

Доставка на услуги, предоставяни от агенти, брокери и други посредници

Чл. 36. (1) Облагаема доставка с нулева ставка е доставката на услуги, предоставяни от агенти, брокери и други посредници, действащи от името и за сметка на друго лице, когато са свързани с доставките, посочени в тази глава.

(2) Облагаема доставка с нулева ставка е и доставката на услуги с място на изпълнение на територията на страната, предоставяни от агенти, брокери и други посредници, действащи от името и за сметка на друго лице, когато тези услуги са предоставени във връзка с доставка на стоки или услуги, които са с място на изпълнение извън територията на Общността.

Документиране на доставките

Чл. 37. (1) Документите, удостоверяващи наличието на обстоятелствата по тази глава, се определят с правилника за прилагане на закона.

(2) Ако доставчикът не се снабди с документите по ал. 1 до изтичането на календарния месец, следващ календарния месец, през който данъкът е станал изискуем, включително при предварително плащане по доставка, разпоредбите на тази глава не се прилагат. Ако впоследствие доставчикът се снабди с документите по ал. 1, той коригира резултата от прилагането на тази алинея по ред, определен с правилника за прилагане на закона.

Глава четвърта **Освободени доставки и придобивания**

Общи положения

Чл. 38. (1) Освободени доставки са доставките, посочени в тази глава.

(2) Освободени доставки са и вътреобщностните доставки, които биха били освободени, ако са извършени на територията на страната по реда на тази глава.

(3) Освободено от облагане с данък е и всяко вътреобщностно придобиване на стоки, чиято доставка на територията на страната е освободена доставка по тази глава.

Доставка, свързана със здравеопазване

Чл. 39. Освободена доставка е:

1. извършването на здравни (медицински) услуги и пряко свързаните с тях услуги, оказвани от здравни заведения по Закона за здравето и от лечебни заведения по Закона за лечебните заведения;
2. доставката на човешки органи, кръв, кръвни съставки и кърма;
3. доставката на протези, както и услугите по предоставянето им на хора с увреждания, когато доставките са част от здравните услуги по т. 1;
4. доставката на зъбни протези;
5. извършването на транспортни услуги за болни или ранени лица със специално предназначени превозни средства и от надлежно оправомощени органи;

6. доставката на стоки и услуги в рамките на хуманитарната дейност, извършвани от Българския Червен кръст и други юридически лица с нестопанска цел, осъществяващи общественополезна дейност и вписани в централния регистър на юридическите лица с нестопанска цел за обществено полезна дейност.

Доставка, свързана със социални грижи и осигуряване

Чл. 40. Освободена доставка е:

1. извършването на социални услуги по Закона за социалното подпомагане;
2. доставката на социални помощи по реда на Закона за социално подпомагане;
3. задължителното и доброволното социално, пенсионно и здравно осигуряване, извършвано при условията и по реда на специален закон, включително посредническите услуги, пряко свързани с това.

Доставка, свързана с култура

Чл. 42. Освободена доставка е:

1. продажбата на билети от културни организации и институти по Закона за закрила и развитие на културата за:
 - а) църкови, музикални и музикално-сценични спектакли и концерти с изключение на билетите за барове, вариетета и еротични спектакли;
 - б) музеи, художествени галерии, библиотеки и театри;
 - в) зоологически и ботанически градини;
 - г) архитектурни, исторически, археологически, етнографски и музейни резервати и комплекси;
2. дейността на Българското национално радио, Българската национална телевизия и Българската телеграфна агенция, за която получават плащане от републиканския бюджет.

Доставка, свързана с вероизповедания

Чл. 43. Освободена доставка е доставката на стоки и извършването на услуги от Българската православна църква и други регистрирани вероизповедания по Закона за вероизповеданията, когато доставката е свързана с осъществяването на тяхната религиозна, социална, образователна и здравна дейност.

Доставка с нестопански характер

Чл. 44. (1) Освободена доставка е:

1. доставката на стоки и извършването на услуги от организациите по чл. 39, 40, 41 и 42, когато доставката е във връзка с прояви за набиране на средства, използвани за тяхната дейност;
 2. доставката на стоки и извършването на услуги от организации, които не са търговци, поставящи си цели от политически, синдикален, религиозен, патриотичен, философски, филантропски или граждански характер, когато доставката е във връзка с прояви за набиране на средства, използвани за тяхната дейност или за постигане на поставените цели;
 3. доставката на стоки и предоставянето на услуги от организациите по т. 2 в полза на членовете им срещу членски внос, определен в съответствие с правилата на тези организации;
 4. предоставянето от самостоятелни групи лица, чиито дейности са освободени или не са облагаеми с данък, на услуги на членовете им, които са пряко необходими за осъществяване на тяхната дейност, когато групите изискват от своите членове само възстановяване на дела им от общите разходи.
- (2)** Доставките по ал. 1 са освободени, доколкото не водят до нарушаване на правилата за конкуренцията.

Доставка, свързана със земя и сгради

Чл. 45. (1) Освободена доставка е доставката на земя, учредяването или прехвърлянето на ограничени вещни права върху земя, както и отдаването ѝ под наем или аренда.

(2) Учредяването или прехвърлянето на правото на строеж се счита за освободена доставка по ал. 1 до момента на завършване в груб строеж на сградата, за която се учредява или прехвърля правото на строеж. В правото на строеж не се включват извършените строително-монтажни работи.

(3) Освободена доставка е и доставката на сгради или на части от тях, които не са нови, доставката на прилежащите към тях терени, както и учредяването и прехвърлянето на други вещни права върху тях.

(4) Освободена доставка е и отдаването под наем на сграда или на част от нея за жилище на физическо лице, което не е търговец.

(5) АLINEя 1 не се прилага по отношение на:

1. прехвърлянето на право на собственост върху урегулиран поземлен имот по смисъла на Закона за устройство на територията с изключение на прилежащия терен към сгради, които не са нови;

2. прехвърлянето на право на собственост или други вещни права, както и отдаването под наем на оборудване, машини, съоръжения и постройки, неподвижно закрепени към земята или изградени под повърхността ѝ;

3. прехвърлянето на право на собственост или други вещни права, както и отдаването под наем от къмпинги, караванни паркове, ваканционни лагери, паркингови площи, други подобни;

4. прехвърлянето на право на собственост на прилежащи терени към нови сгради, както и учредяването и прехвърлянето на други вещни права върху тези терени.

(6) АLINEя 4 не се прилага при настаняване в хотели, мотели, вилни и туристически селища, самостоятелни стаи, вили, къщи, бунгала, къмпинги, хижи, туристически спални, странноприемници, ханове, пансиони, караванни паркове, ваканционни лагери, почивни станции, балнеоложки центрове и санаториални комплекси.

(7) В случаите на доставка по ал. 1, 3 и 4 доставчикът може да избере тя да бъде облагаема.

Доставка на финансови услуги

Чл. 46. (1) Освободена доставка е:

1. договарянето, отпускането и управлението на кредит срещу насрещна престация (лихва) от лицето, което го отпуска, включително отпускането, договарянето и управлението на кредит при доставка на стоки при условията на договор за лизинг;

2. договарянето на гаранции и сделки с гаранции или ценни книжа, установяващи права върху парични вземания, както и управлението на гаранции от кредитора;

3. сделката, включително договарянето, свързана с банкови сметки, преводи, плащания, дългове, вземания, чекове и други подобни договорни инструменти, без сделката по събиране на дългове и факторинг и отдаване под наем на сейфове;

4. сделката, включително договарянето, свързана с валута, банкноти, монети, използвани като законно платежно средство, с изключение на банкноти и монети, които обикновено не се използват като законно платежно средство или са с нумизматична стойност;

5. сделката, включително договарянето, свързана с дружествени дялове, акции или други ценни книжа и техни деривати, с изключение на управлението и отговорното пазене; това не се отнася за ценни книжа, установяващи права върху стоки или услуги извън посочените в този член;

6. управлението на дейността на колективни инвестиционни схеми, инвестиционни дружества от затворен тип и пенсионни фондове и предоставянето на инвестиционни консултации относно ценни книжа по реда на Закона за публичното предлагане на ценни книжа;

7. сделката, включително договарянето, свързани с финансови фючърси и опции.

(2) В случаите на доставка при условията на договор за лизинг по ал. 1, т. 1 доставчикът може да избере предоставянето на кредита да бъде облагаема доставка.

(3) За стоките - предмет на договора за лизинг, за доставчика на финансовите услуги по ал. 1, т. 1 възниква право на приспадане на пълен данъчен кредит при спазване изискванията на чл. 71.

Доставка на застрахователни услуги

Чл. 47. Освободена доставка е извършването на услуги при условията и по реда на Кодекса за застраховането от:

1. застрахователи;

2. застрахователни брокери и застрахователни помощници (агенти).

Хазарт

Чл. 48. Освободена доставка е организирането на хазартни игри по смисъла на Закона за хазарта с изключение на хазартните игри, участието в които се извършва по електронен път.

Доставка на пощенски марки и пощенски услуги

Чл. 49. Освободена доставка е:

1. доставката на пощенски марки по номинал или приравнен знак на пощенска марка;

2. извършването на универсални пощенски услуги при условията и по реда на Закона за пощенските услуги.

Доставка на стоки или услуги, за която не е ползван данъчен кредит

Чл. 50. Освободена е доставката на стоки или услуги:

1. които са използвани изцяло за извършването на освободени доставки и на това основание не е било упражнено правото на приспадане на данъчен кредит по отношение на начисления данък при тяхното производство, придобиване или внос;

2. при производството, придобиването или вноса на които не е било налице право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 70.

Глава пета

Облагане на вътреобщностните доставки

Данъчно събитие и изискуемост при вътреобщностните доставки

Чл. 51. (1) Данъчното събитие при вътреобщностна доставка възниква на датата, на която би възникнало данъчното събитие при доставка на територията на страната.

(2) Данъчното събитие при вътреобщностна доставка по чл. 7, ал. 4 възниква на датата, на която започва транспортът на стоките от територията на страната.

(3) Данъкът при вътреобщностната доставка става изискуем на 15-ия ден на месеца, следващ месеца, през който е възникнало данъчното събитие съгласно ал. 1 и 2.

(4) Независимо от ал. 3, данъкът става изискуем на датата на издаване на фактурата, когато тази фактура е издадена преди 15-ия ден на месеца, следващ месеца, през който е настъпило данъчното събитие.

(5) Алинея 4 не се прилага, когато фактурата е издадена във връзка с получено плащане по доставката преди датата на възникване на данъчното събитие.

Данъчна основа при вътреобщностните доставки

Чл. 52. (1) Данъчната основа на вътреобщностните доставки се определя по реда на чл. 26.

(2) Данъчната основа при вътреобщностни доставки по чл. 7, ал. 4 е данъчната основа при придобиването на стоките, себестойността им или данъчната им основа при внос, увеличена по реда на чл. 26, ал. 3.

(3) Данъчната основа по ал. 2 не се увеличава със стойността на услугите по чл. 22, 23 и 24 с място на изпълнение на територията на страната, за които регистрираното по този закон лице е задължено да начисли данък като платец по чл. 82, ал. 2.

Данъчна ставка и документиране на вътреобщностните доставки

Чл. 53. (1) Облагаеми с нулева ставка на данъка са вътреобщностните доставки по чл. 7 с изключение на освободените вътреобщностни доставки по чл. 38, ал. 2.

(2) Документите, удостоверяващи извършването на вътреобщностната доставка, се определят с правилника за прилагане на закона.

(3) Ако доставчикът не се снабди с документите по ал. 2 до изтичането на календарния месец, следващ календарния месец, през който данъкът по доставката е станал изискуем, ал. 1 не се прилага. Ако впоследствие доставчикът се снабди с документите по ал. 2, той коригира резултата от прилагането на тази алинея по ред, определен с правилника за прилагане на закона.

Част трета

Облагане на вноса

Данъчно събитие при внос

Чл. 54. (1) Данъчното събитие при внос на стоки възниква и данъкът става изискуем на датата, на която възниква задължението за заплащане на вносни митни сборове на територията на страната или би следвало да възникне, включително когато задължение не съществува или размерът му е нула.

(2) Когато не възниква задължение за заплащане на вносни митни сборове на територията на страната при внос на стоки по чл. 16, ал. 3, данъчното събитие възниква и данъкът става изискуем на датата, на която се приключват митническите формалности.

Данъчна основа

Чл. 55. (1) Данъчната основа при внос на стоки по чл. 16 е митническата стойност, увеличена с:

1. митните сборове, акциза и другите такси, дължими във връзка с вноса на стоките на територията на Общността, както и дължимите при внос на територията на страната;

2. присъщите на вноса разходи като комисиона, разходи за опаковка, транспорт и застраховка, реализирани до първото местоназначение на стоките на територията на страната.

(2) Данъчната основа се увеличава и с разходите по ал. 1, т. 2, свързани с превозването на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка, когато в съпровождащите стоката документи е указано, че стоката е предназначена за другата държава членка.

(3) Когато стоките са били временно изнесени от територията на страната до място извън територията на Общността за обработка, преработка или поправка под митнически режим "пасивно усъвършенстване" и се внасят обратно на територията на страната, данъчната основа е стойността на обработката, преработката или поправката, увеличена по реда на ал. 1.

(4) Данъчната основа по ал. 1, 2 и 3 не включва сумата на търговската отстъпка или намаление, ако те се предоставят на получателя най-късно до датата на възникване на данъчното събитие при вноса.

(5) При внос на стоки по чл. 16, ал. 3 данъчната основа се определя по реда на чл. 26.

Начисляване от митническите органи на данъка при внос

Чл. 56. Начисляването на данъка при внос по чл. 16 се извършва от митническите органи, като размерът на данъка се взема под отчет по реда, определен за митническото задължение.

Начисляване от вносителя на данъка при внос

Чл. 57. (1) Начисляването на данъка при внос може да се извърши от вносителя, ако той е регистрирано лице и има разрешение за прилагане на този режим във връзка с реализирането на инвестиционен проект по чл. 166.

(2) В случаите по ал. 1 вносителят упражнява правото си на начисляване по реда на чл. 164, ал. 2.

(3) По отношение на вноса, за който е упражнил правото си по ал. 1, вносителят начислява данъка с протокол за данъчния период, през който е възникнало данъчното събитие по чл. 54.

(4) В случаите по чл. 58, ал. 2 данъкът се начислява от вносителя с протокол за данъчния период, през който данъкът е станал изискуем.

Освобождаване от данък при внос

Чл. 58. (1) Освободен от данък е вносът:

1. на стоки, подлежащи на освобождаване от мита, различни от определените в Общата митническата тарифа.

2. на стоки, внасяни от лицата по чл. 174, които отговарят на условията за освобождаване от митни сборове при внос;

3. на човешки органи, кръв, кръвни съставки, кърма, зъбни протези;

4. на учебници и учебни помагала по чл. 41, т. 3 от организациите по чл. 41, т. 1;

5. на продукти на морския риболов и други продукти, извлечени извън териториалните води на Общността от кораби, когато продуктите се внасят в пристанища в непреработен вид или след съхраняваща обработка за пазарна реализация;

6. на стоки, когато:

а) вносителят е регистрирано по този закон лице;

б) в съпровождащите стоката транспортни документи е указано, че стоката е предназначена за друга държава членка;

в) вносителят ще осъществи със стоките последваща вътреобщностна доставка;

7. на злато от Българската народна банка;

8. на въздухоплавателни средства, плавателни съдове, както и на резервни части за тях, с изключение на тези за спортни и развлекателни цели;

9. на инвестиционно злато;

10. на електроенергия и природен газ чрез преносна система;

11. на носители на информация по линия на участието на Република България в международния обмен на издания, когато те са освободени от митни сборове;

12. на стоки в рамките на разрешения безмитен внос, когато:

- а) се получават международни пощенски и други пратки или се внасят стоки с незначителна стойност по смисъла на митническото законодателство;
- б) се внася личен багаж от пътници;
- в) се внасят придобити в чужбина стоки от пътници;
- г) се внася лично имущество, получено като наследство;
- д) се внася употребявано лично имущество от физически лица, които се преместват за постоянно пребиваване в Република България;
- е) се внася имущество във връзка с встъпване в брак;
- ж) се внася употребявано домакинско имущество след приключване на временно пребиваване извън Република България;
- з) се внасят ордени, медали и почетни награди;
- и) се внасят от лица с постоянно местопребиваване на територията на страната собствени художествени творби и научни трудове независимо от вида на носителя на информацията;
- к) се внасят подаръци, получени в рамките на международните отношения;
- л) се внасят стоки, предназначени за лична употреба от държавни глави;
- м) се внасят стоки, предназначени за пострадали от бедствия;
- н) се внасят материали за погребални цели;
- о) се внасят стоки, необходими за извършването на превозни операции;
- п) се внася документация;

13. на стоки, които се унищожават или изоставят в полза на държавата по реда на митническото законодателство, както и на безвъзмездно предоставени стоки, които са изоставени и отнети в полза на държавата, с изключение на моторни превозни средства;

14. на стоки под митнически контрол, които са унищожени или безвъзвратно загубени поради причина, свързана с естеството на стоките, или поради непреодолима сила;

15. на стоки в непроменено състояние, които са били временно изнесени и се реимпортират в непроменено състояние в сроковете, предвидени в митническото законодателство;

16. на стоки, които са били временно изнесени за ремонт или поправка, ако са изпълнени условията, предвидени в митническото законодателство;

17. на стоки, които са били изнесени и върнати в срок до една година по рекламация;

18. на моторни превозни средства, противозаконно отнети или откраднати и за които дължимите вносни митни сборове са възстановени или опростени по реда на митническото законодателство.

(2) Когато вносителят на стоките по ал. 1, т. 6 не се снабди с документите по чл. 53, ал. 2 до изтичане на календарния месец, следващ месеца на възникване на данъчното събитие по чл. 54, данъкът по вноса става изискуем от вносителя.

(3) Данъкът по ал. 2 става изискуем на последния ден от календарния месец, следващ месеца на възникване на данъчното събитие по чл. 54.

Обезпечаване на данъка при внос

Чл. 59. (1) Когато съгласно митническото законодателство не се изисква или се изисква обезпечаване на митните сборове, данъкът не се обезпечава или се обезпечава в съответствие с определените в митническото законодателство размери и по реда за обезпечаване на митните сборове.

(2) Когато съгласно митническото законодателство възникне задължение за заплащане на лихви върху митните сборове по митническо задължение, възниква и задължение за заплащане на лихви върху несъбрания данък.

(3) Лице, получило разрешение за откриване и управление на склад под митнически контрол (складодържател) по реда на митническото законодателство, е солидарно отговорно с вложителя на стоките в склада за дължимия данък при отклонение на стоките от митническия режим по време на тяхното съхранение в склада.

(4) Когато по реда на чл. 173, ал. 1 е предвидено освобождаване от данък при внос на моторни превозни средства и те остават под митнически надзор, освобождаването от данък се прилага и ако в срока на митническия надзор моторните превозни средства, внесени от лица, ползващи привилегии съгласно Виенската конвенция за дипломатическите отношения, Виенската конвенция за консулските отношения, консулски конвенции или други международни договори, по които Република България е страна, са противозаконно отнети или откраднати и това е установено от компетентните органи по предвидения за това ред.

Плащане на данъка при внос

Чл. 60. (1) Начисленият от митническите органи данък се внася в републиканския бюджет по реда и в сроковете, предвидени за заплащане на митните сборове.

(2) Начисленият от митническите органи данък по вноса на територията на страната не може да се прихваща от органите по приходите или митническите органи с други вземания.

Разрешение за вдигане на стоките

Чл. 61. Митническите органи разрешават вдигането на стоките след заплащане или обезпечаване на начисления данък по реда, определен за митническото задължение, освен в случаите, когато данъкът се начислява от вносителя.

Част четвърта

Облагане на вътреобщностното придобиване

Място на изпълнение на вътреобщностното придобиване

Чл. 62. (1) Мястото на изпълнение на вътреобщностното придобиване е на територията на страната, когато стоките пристигат и превозът им завършва на територията на страната.

(2) Независимо от ал. 1, мястото на изпълнение на вътреобщностното придобиване е на територията на страната, когато лицето, което придобива стоките, е регистрирано по този закон и е осъществило придобиването им под идентификационен номер, издаден в страната.

(3) Алинея 2 не се прилага, когато лицето разполага с доказателства, че вътреобщностното придобиването на стоките е обложено в държавата членка, където стоките са пристигнали или е завършил превозът им.

(4) Ако вътреобщностното придобиване е обложено съгласно ал. 2 и впоследствие лицето докаже, че това вътреобщностно придобиване е обложено и в държавата членка, където стоките пристигат или завършва превозът им, лицето коригира резултата от прилагането на ал. 2.

(5) Независимо от ал. 2, мястото на изпълнение на вътреобщностното придобиване е държавата членка, където стоките пристигат или завършва превозът им, когато са налице едновременно следните условия:

1. посредникът в тристранна операция придобива стоките под идентификационния му номер по чл. 94, ал. 2;

2. лицето по т. 1 осъществява последваща доставка на стоките до придобиващия в тристранната операция;

3. лицето по т. 1 издаде фактура за доставката по т. 2, отговаряща на изискванията на чл. 114, в която посочи, че е посредник в тристранната операция и че данъкът по доставката се дължи от придобиващия в тристранната операция;

4. лицето по т. 1 декларира доставката по т. 2 във VIES-декларацията за съответния данъчен период.

(6) Документите, удостоверяващи обстоятелствата по ал. 3, 4 и 5, и редът за извършване на корекцията по ал. 4, се определят с правилника за прилагане на закона.

Данъчно събитие и изискуемост на данъка при вътреобщностно придобиване

Чл. 63. (1) Данъчното събитие при вътреобщностно придобиване възниква на датата, на която би възникнало данъчното събитие при доставка на територията на страната.

(2) Данъчното събитие при вътреобщностното придобиване по чл. 13, ал. 3 възниква на датата, на която приключва транспортът на стоките на територията на страната.

(3) Данъкът при вътреобщностното придобиване става изискуем на 15-ия ден на месеца, следващ месеца, през който е възникнало данъчното събитие съгласно ал. 1 и 2.

(4) Независимо от ал. 3, данъкът става изискуем на датата на издаване на фактурата, когато тази фактура е издадена преди 15-ия ден на месеца, следващ месеца, през който е настъпило данъчното събитие.

(5) Алинея 4 не се прилага, когато фактурата е издадена във връзка с направено плащане преди датата на възникване на данъчното събитие.

Данъчна основа при вътреобщностно придобиване

Чл. 64. (1) Данъчната основа при вътреобщностното придобиване се определя по реда на чл. 26.

(2) Данъчната основа при вътреобщностното придобиване по чл. 13, ал. 3 е равна на данъчната основа, формирана за целите на вътреобщностната доставка в държавата членка, от която стоките се изпращат или транспортират.

(3) В данъчната основа при вътреобщностно придобиване на акцизни стоки се включва и дължимият или платеният акциз за стоките в държавата членка, от която са изпратени или транспортирани. Ако след придобиването акцизът подлежи на възстановяване на получателя, данъчната основа се намалява по ред, определен с правилника за прилагане на закона.

(4) Данъчната основа по ал. 1, 2 и 3 не включва данъчната основа на услугите по чл. 22, 23 и 24 с място на изпълнение на територията на страната, за които регистрираното по този закон лице е задължено да начисли данъка като лице по чл. 82, ал. 2.

Освободени вътреобщностни придобивания

Чл. 65. (1) Освободени са вътреобщностните придобивания на стоки с място на изпълнение на територията на страната, чиято доставка на територията на страната е сред посочените в глава четвърта.

(2) Освободени са вътреобщностните придобивания с място на изпълнение на територията на страната:

1. на стоки, когато получатели са лица по чл. 172, ал. 2 и чл. 174, ал. 1;
2. на стоки, чийто внос на територията на страната би бил освободен от данък по реда на чл. 58, ал. 1;
3. на стоки, когато получатели са институции на Европейския съюз;
4. на стоки от лице - посредник в тристранна операция, регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка.

05.07.2006 г.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ:**

ПЕТЪР ДИМИТРОВ